

¹كَلَامَ إِرَمِيَا بْنِ حَلْقِيَّا مِنَ الْكَهَنَةِ الَّذِينَ فِي عَتَاثُوتَ فِي
أَرْضِ بِيَامِينَ² الَّذِي كَانَتْ كَلِمَةُ الرَّبِّ إِلَيْهِ فِي أَيَّامِ
يُوشِيَّا بْنِ أَمُونٍ مَلِكِ يَهُودَا، فِي السَّنَةِ الثَّالِثَةِ عَشْرَةَ
مِنْ مُلْكِهِ.³ وَكَانَتْ فِي أَيَّامِ يَهُوْيَاقِيمَ بْنِ يُوشِيَّا مَلِكِ
يَهُودَا، إِلَى تَمَامِ السَّنَةِ الْخَادِثَةِ عَشْرَةَ لِيَصْرِيَّا بْنِ يُوشِيَّا
مَلِكِ يَهُودَا، إِلَى سَبْعِي أَوْسَلِيمَ فِي الشَّهْرِ
الْخَامِسِ.⁴ فَكَانَتْ كَلِمَةُ الرَّبِّ إِلَيَّ، قَبْلَمَا صَوَّرْتُكَ فِي
الْبَطْنِ عَرْقُوكَ، وَقَبْلَمَا خَرَجْتَ مِنَ الرَّحِمِ قَدَسْتُكَ.
جَعَلْتُكَ نَبِيًّا لِلشُّعُوبِ.⁶ فَقُلْتُ، آه يَا سَيِّدُ الرَّبِّ، إِنِّي لَا
أَعْرِفُ أَنْ أَتَكَلَّمَ لَأَنِّي وَلَدٌ.⁷ فَقَالَ الرَّبُّ لِي، لَا تَقُلْ إِنِّي
وَلَدٌ، لِأَنَّكَ إِلَى كُلِّ مَنْ أُرْسِلُكَ إِلَيْهِ تَذْهَبُ وَتَتَكَلَّمُ بِكُلِّ مَا
أَمُرُكَ بِهِ.⁸ لَا تَخَفْ مِنْ وُجُوهِهِمْ، لِأَنِّي أَنَا مَعَكَ لِأَتَقْدِكَ
يَقُولُ الرَّبُّ.⁹ وَمَدَّ الرَّبُّ يَدَهُ وَلَمَسَ قَمِي، وَقَالَ الرَّبُّ
لِي، هَا قَدْ جَعَلْتُ كَلَامِي فِي فَمِكَ.¹⁰ أَنْظِرْ. قَدْ وَكَلْتُكَ
هَذَا الْيَوْمَ عَلَى الشُّعُوبِ وَعَلَى الْمَمَالِكِ، لِتَقْلَعَ وَتَهْدِمَ
وَتُهْلِكَ وَتَنْقُصَ وَتَبْنِيَ وَتَعْرِسَ.¹¹ ثُمَّ صَارَتْ كَلِمَةُ الرَّبِّ
إِلَيَّ، مَاذَا أَنْتَ رَأَيْتَ يَا إِرَمِيَا. فَقُلْتُ، أَنَا رَأَيْتُ قُضِيبَ
لَوْزٍ.¹² فَقَالَ الرَّبُّ لِي، أَحْسَنْتَ الرُّؤْيَا، لِأَنِّي أَنَا سَاهِرٌ
عَلَى كَلِمَتِي لِأَجْرِهَا.¹³ ثُمَّ صَارَتْ كَلِمَةُ الرَّبِّ إِلَيَّ ثَانِيَةً،
مَاذَا أَنْتَ رَأَيْتَ. فَقُلْتُ، إِنِّي رَأَيْتُ قِدْرًا مَنُفُوحَةً، وَوُجْهَهَا مِنْ
جِهَةِ الشَّمَالِ.¹⁴ فَقَالَ الرَّبُّ لِي، مِنَ الشَّمَالِ يَنْفُخُ الشَّرُّ
عَلَى كُلِّ سَكَّانِ الْأَرْضِ.¹⁵ لِأَنِّي هَنَذَا دَاعٍ كُلَّ عَسَائِرِ
مَمَالِكِ الشَّمَالِ يَقُولُ الرَّبُّ، قِيَاوُونَ وَبَصْعَوُونَ كُلُّ وَاحِدٍ
كُرْسِيَّهُ فِي مَدْخَلِ أَبْوَابِ أَوْسَلِيمَ، وَعَلَى كُلِّ أَسْوَارِهَا
خَوَالِئُهَا، وَعَلَى كُلِّ مُدُنِ يَهُودَا.¹⁶ وَأَقِيمِ دَعْوَايَ عَلَى كُلِّ
سَرِيرِهِمْ لِأَنَّهُمْ تَرَكُونِي وَبَخَرُوا لِآلِهَةٍ أُخْرَى، وَسَجَدُوا
لِأَعْمَالِ أَيْدِيهِمْ.¹⁷ أَمَّا أَنْتَ فَتَنْطِقْ حَقَّوْلَكَ وَفُؤْمَ وَكَلْمَهُمْ
بِكُلِّ مَا أَمُرُكَ بِهِ. لَا تَرْتَعْ مِنْ وُجُوهِهِمْ لِئَلَّا أَرْبَعَكَ
أَمَامَهُمْ.¹⁸ هَنَذَا قَدْ جَعَلْتُكَ الْيَوْمَ مَدِينَةً حَصِينَةً وَعُمُودَ
خَدِيدٍ وَأَسْوَارَ نُحَاسٍ عَلَى كُلِّ الْأَرْضِ، لِمُلُوكِ يَهُودَا
وَلِرُؤُسَائِهَا وَلِكَهَنَتِهَا وَلِشَعْبِ الْأَرْضِ.¹⁹ فَيُخَارِبُونَكَ وَلَا
يَقْدِرُونَ عَلَيْكَ، لِأَنِّي أَنَا مَعَكَ يَقُولُ الرَّبُّ لِأَتَقْدِكَ.

¹Dies sind die Reden Jeremia's, des Sohnes Hilcias, aus den Priestern zu Anathoth im Lande Benjamin,² zu welchem geschah das Wort des HERRN zur Zeit Josias, des Sohnes Amons, des Königs in Juda, im dreizehnten Jahr seines Königreichs,³ und hernach zur Zeit des Königs in Juda, Jojakims, des Sohnes Josias, bis ans Ende des elften Jahres Zedekias, des Sohnes Josias, des Königs in Juda, bis auf die Gefangenschaft Jerusalems im fünften Monat.⁴ Und des HERRN Wort geschah zu mir und sprach:⁵Ich kannte dich, ehe denn ich dich im Mutterleibe bereite, und sonderte dich aus, ehe denn du von der Mutter geboren wurdest, und stellte dich zum Propheten unter die Völker.⁶ Ich aber sprach: Ach HERR HERR, ich taue nicht, zu predigen; denn ich bin zu jung.⁷ Der HERR sprach aber zu mir: Sage nicht: "Ich bin zu jung"; sondern du sollst gehen, wohin ich dich sende, und predigen, was ich dich heiße.⁸ Fürchte dich nicht vor ihnen; denn ich bin bei dir und will dich erretten, spricht der HERR.⁹ Und der HERR reckte seine Hand aus und rührte meinen Mund an und sprach zu mir: Siehe, ich lege meine Worte in deinen Mund.¹⁰ Siehe, ich setze dich heute dieses Tages über Völker und Königreiche, daß du ausreißen, zerbrechen, verstören und verderben sollst und bauen und pflanzen.¹¹ Und es geschah des HERRN Wort zu mir und sprach: Jeremia, was siehst du? Ich sprach: Ich sehe einen erwachenden Zweig.¹² Und der HERR sprach zu mir: Du hast recht gesehen; denn ich will wachen über mein Wort, daß ich's tue.¹³ Und es geschah des HERRN

Jeremiah 1

Wort zum andernmal zu mir und sprach: Was siehst du? Ich sprach: Ich sehe einen heißsiedenden Topf von Mitternacht her.¹⁴ Und der HERR sprach zu mir: Von Mitternacht wird das Unglück ausbrechen über alle, die im Lande wohnen.¹⁵ Denn siehe, ich will rufen alle Fürsten in den Königreichen gegen Mitternacht, spricht der HERR, daß sie kommen sollen und ihre Stühle setzen vor die Tore zu Jerusalem und rings um die Mauern her und vor alle Städte Juda's.¹⁶ Und ich will das Recht lassen über sie gehen um all ihrer Bosheit willen, daß sie mich verlassen und räuchern andern Göttern und beten an ihrer Hände Werk.¹⁷ So begürte nun deine Lenden und mache dich auf und predige ihnen alles, was ich dich heiße. Erschrick nicht vor ihnen, auf daß ich dich nicht erschrecke vor ihnen;¹⁸ denn ich will dich heute zur festen Stadt, zur eisernen Säule, zur ehernen Mauer machen im ganzen Lande, wider die Könige Juda's, wider ihre Fürsten, wider ihre Priester, wider das Volk im Lande,¹⁹ daß, wenn sie gleich wider dich streiten, sie dennoch nicht sollen wider dich siegen; denn ich bin bei dir, spricht der HERR, daß ich dich errette.